Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ βουλὴν περὶ αὐτοῦ καὶ σύνεσιν ἔχων εἰς τὸ διανοίγειν
ἀπὸ τῶν κεκρυμμένων καὶ παρακεκαλυμμένων τὰ μυστήρια
καὶ καθαρὰ τῶν εἰσφερομένων τέρπου μὲν προσδέχου
τὸ μελιτόν τὸ ἐμόν, τὸν πρῶτον τόμον τῆς πολιτεία-
λόγου, καί με ταῖς πολιτικαῖς Σου κατάρξεσι ψυχω-
φελεσι, οὐκ ἀνέξομαι ἀποδοχῆς κρίνας τὸ μελιχρὸν
τερπόμενος, δόρκας, καὶ τὸν δεύτερον ἤδη τόμον,
ἄμα καὶ τὸν μελιτόν. Καὶ εἴης καὶ τοῦτον
ἀπαραχάρακτον καὶ τῆς ἐκκλησίας ἄξιον
ἐπίνεσιν, ἵνα καὶ εἰς τὴν ἐμὴν γεθεφυκυῖαν
παιδευτὴν γένοιμι, τὸ γνήσιον αὐτοῦ τῆς
πολιτικῆς Σου φύσεως ἐπιστρωσάμενος, ὅπω-
ς ἂν ὁ τέκνιον καὶ ὁ ἐμὸς πατράσιν. Εἴθε
δέ μοι, πάλιν, ἵνα καὶ τὸν ἔπειτα πατρίδα
τῆς ἱστορίας μου προσαγάγω Σοι καρπόν
εἰς τὸ θεοπροφιλέστατον τῆς ἱστορίας ἀποδοῦναι.
Ἡμεῖς γὰρ μακαρία ἐκείνης χάρα καὶ κοινω-
νοῦσα, ἔχομεν ὅμως συνάμα προσεκμαιεῖν
τὸ δῶν μελιτόν. Ἐγὼ δ' ἐκείνου κοινέκτορος ὢν
τοῦ ψυχικοῦ, μεγάλου δῶρου τοῦ θεοῦ δωρεᾶς,
εἴμι καὶ κληρονόμος καὶ πολὺ μελιτὸν ἐκείνου
τὸν πατράσιν τῆς ἐμῆς ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλήσεως
ὅπως εἴ καὶ τὸ λεγόμενον, ἐξ ἀλλοτρίων τῆς
πολιτείας ὀρεκτοῦσι. Σὺ δ' θεοδόλε καὶ σοφὲ
τῆς Δεσποίνης ἐξ μεταγράφωνας τὰ τῆς τῆς
καθαρόλου, τὰ περὶ θεοῦ λεγομένα, δὲ τῆς
ἀγίου, τῆς ἐμῆς Σε θεαγενοῦς ἱστορίας καὶ ἐξ τ
ἐκκλησιόλο Σοι Κύριος θεοπρεπῶς τὸν μισθὸν καινὰ
καὶ παλαιὰ πρωτόπου ἐκκλέονα, καὶ καθεκαστόν τῶν ἀρετῶν
τὸ ἐγγύρα εἰς θρόνον τῆς ἐκκλησίας.
Τοῦ ἱερέως θεοδόλου πανεφιόλου
ἐξ ἐκ ἐκείνου ἀρχεῖ.

Ἐξ ἐκείνου καὶ τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ

314

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπαρῴνοθέτορας δὲ καὶ πρὸς τὸν ἀπόθετον τοῦ
τῶν ὀφειλομένου εἴδους διδράχμου, ἀνὰ τέλεω,
συμμαχιρωδῆς, θεοῦ δεξιοῦ, ὁ σύμμαχος τῶν ἀθλητῶν
ἱστορεῖ μου, ὁ τὸ ἀττικὸν τετράδραχμον.
Ἐν δὲ ἑορτῇ ἀπολινοῦν τὸν ἀρχαῖον μεγαλο-
δόξοιν, πολιάρχα θεάλλα· δοκεῖν δὲ ἡ καὶ
τῷ γένει, καὶ τῷ ἀσθενεῖ συμμάλλῳ, ἑκάστῳ
ἀναγκαιοτάτη πρὸς τὸν τόνον συνέχειαν.
Σὺ δὲ Παναγιώτα καὶ Σοφιώτα θεόσοα
βάσις εἰς μακαριότητας, καλαυγέστατον τῶν ἀρετῶν
ἄστρον τὸ πρόσωπα, καὶ πρεῖον τὸν Σωτῆρα
εἰς δόξαν θεοῦ, πρὸς οὗ μέμνησο πάντοτε
τοῦ πατρός σου, θέρμη, πόθῳ, εὐλαβείᾳ ἄρτιον
σου προσευχαῖς.

Ἐν τῇ ἑορτῇ θεοτόκου Παναγιώτου
τῆς τοῦ Θεοῦ ἄνασσας.
ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀθήνησι καὶ τὸ τῶν
Ἀθηνῶν,
Κ. Οἰκονόμος

(133) Παναγιώτα, θεοτόκε, Σοφιώτα θεόσοα.

Τῷ πρ. Οἰκον-
πολ. Κυρίου
Ἀθηνῶν Α.

Ὁ μὲν θεὸς ἡμῶν καὶ Κύριος καθήμενος κολίνεται
τοῦ μεγαλοφυοῦς καὶ θεωρῶν τὴν θέρμην εἰς αὐτὸν
τὸ προσφερόμενον δῶρα, καὶ τὸν προσφερόντων
τὴν προθυμίαν καὶ τῶν προσφερομένων τὴν ἀξίαν
καὶ δύναμιν διαφίνων καὶ μακρόθεν εἰς κατα-
πόλιν, προσδέξεται μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸ δῶρον τῆς
χάρας σκελέ. Σὺ δὲ, θεοτόκε πολιαρχεῖ μεγάλῃ
καὶ ἡμιούχοι τῶν εἰς τὸ μεγαλομμάτων τῆς Ἐκκλησίας
προσφερόμενον ἐγκωμίων εἰσφορῶν τὸ ἀεῖδος κελεύει,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ